

Не по-малки количества кожи били изнасяни и отъ Русе. На първо мѣсто това сж били обработени кожи — сахтияни. Въ книгата на Рести на нѣколко пжти сж отбелязани изнесени значителенъ брой овнешки и други кожи, които се продавали на дубровнишкия пазаръ. Износътъ на сурови кожи отъ града се засилилъ едва къмъ края на 17 в., когато се увеличилъ броятъ на дубровнишките колонисти въ града. Отъ запазената кореспонденция на русенските търговци презъ това време се вижда, че най-важниятъ износенъ артикулъ отъ Русе сж били суровитѣ биволски и говежди кожи. Между двамина дубровчани се появилъ презъ 1673 г. голѣмъ споръ въ търговията имъ съ кожи. Отъ едно подробно писмо на русенските колонисти до Дубровникъ се съобщава, че спорътъ между Иванъ Ивановичъ и Марко Драги се състоялъ въ непризнаване разносикитѣ, свързани съ превоза на кожи отъ Русе за София. Поради това колониститѣ се произнесли за една умерена, средна цена на тази кирия по 13 аспри на кожа. Отъ текста на писмото е явно, че тѣзи търговци сж изнесли твърде много кожи презъ София¹⁾.

Въ друго едно писмо на Виченцо Ивановъ, сжщо отъ Русе, се казва, че сжщиятъ ималъ въ „лазарета и магазинѣ“ складирани биволски кожи за 823 талера, и говежди — за 683 талера²⁾.

Когато по-късно следъ 1688 година въ София не останалъ нито единъ дубровнишки колонистъ, кожата отъ Русе били изпращани вече презъ Варна — Цариградъ. Въ кореспонденцията на дубровчанина Лука Барка, търговецъ въ Цариградъ, презъ това време е отбелязано за 1688 година, че той изнесалъ за 3000 пиастра кожи отъ Русе и Провадия. Въ Русе сжщо така е търгувалъ Лука Антикевичъ, който изнесълъ само съ една пратка 343 кравешки кожи по 117 аспри едната³⁾. Въ Русе презъ това време останали доста много дубровчани, чиято главна търговия още нѣколко десетки години наредъ се състояла въ износъ на кожи.

Единъ значителенъ експортенъ центъръ на кожи отъ русенския край било селото Червена-Вода. Това село е споменато въ нѣкои пжтописи на чуждестранни пжтешественици отъ 16 и 17 в.

Търговцитѣ, които сж изнасяли кожи отъ това село, сж били изключително българи. Споменати сж Гушо Дедовъ⁴⁾ Яни Гьоковъ, Гьока синъ на Андрея Гьоковъ⁵⁾, Димо и Андрея Гьоковъ (или Гиковъ)⁶⁾,

¹⁾ „Biusci contratto minute ordine Marco Draghi, i Ivan Ivanoviche partit od kosca sa koi buduchi u svie brieme receni Draghi naplatiosse od Ivanovichia, i istavsi meghiu gnima ù contrattu accord kiria od Russi do Soffie posctobi proscia; i tovarilosse ù isto brieme, receni nemoguchisse pogoditti meghiu sobom pristupisce ovd(ie) prid targovze stagente od Russi da im vide posctoie prossla recena kiria koissu tovarilli ne mallo sume iz Russi, vighiese, i naghiosce... ima conatt aspri 13 na koscu ne mallu sume, i takoghier i drusi targovzi nasclismo dasu odovle tovarilli po istu zieniu...“ Писмо отъ Русе отъ 28. XI. 1673 г. на Marco Vranicich, Gioan di Gioan и др. fasc. 51 № 1914.

²⁾ Писмо на Vincenzo di Gioan отъ 1. V. 1679 г. п. т.

³⁾ „... Lucha Antikevich cuori ... pezze 343 vacche ad aspri 117...“ fasc. 37 № 1784.

⁴⁾ „Guscho di Dedo di Zarvena Voda deve dare addi ultimo Dicembre (1590) aspri 12,655...“ Resti, f. 18.

⁵⁾ „Ghiocca figlio d'Andrea di Zarvena Voda...“, н. т.

⁶⁾ П. т. 66, 75.